కథా కౌముది

నీడ - నిజం

-డాక్టర్.ఎం.సుగుణరావు

"వస్తాడంటావా?" అన్నాడు భగీరథ సిగరెట్ వెలిగిస్తూ.

"వచ్చేస్తాడు..." అన్నాడు సూర్యనారాయణ కిటికీ లోంచి పడుతున్న వర్షాన్ని చూస్తూ.

"అనవసరంగా మనం కారుని పంపించేసాం, ఈ వర్షంలో తిరిగి వెళ్ళాలంటే కష్టమే!" అన్నాడు గాంధీ కేండిల్ వెలిగిస్తూ.

వాతావరణం చలిచలిగా ఉంది. ఆ ఫామ్ హౌస్ ఊరికి దూరంగా విసిరేసినట్టుగా ఉంది. ఆ ముగ్గురూ రావలసిన వ్యక్తికోసం ఎదురుచూస్తున్నన్నారు క్షణాలు గడుస్తున్నా అవి నిమిషాలుగా మారి గంట కావస్తున్నా తాము ఎదురుచూస్తున్న వ్యక్తి రావడంలేదు - అరగంట తర్వాత. "ఈ వెంకట్రావ్ మహాశయుడు ఈ వర్షంలో ఎక్కడ చిక్కుకు పోయాడో!" అన్నాడు భగీరథ విసుగ్గా.

"బాబూ భగీరథా నువు సిటీకి దూరంగా ఈ గెస్ట్ హౌస్ కట్టించనేల? కట్టించావే అనుకో కేసుల్ని వదులుకుని, కాస్త గొంతు తడుపు కుందామని వచ్చిన మనం ఇలా ఈ తుఫానులో ఇరుక్కుపోవడమేమిటి?" అన్నాడు సూర్యనారాయణ తన అసహనాన్ని ప్రకటిస్తూ.

"బాబూ, ఈ రోజు పార్టీ ఇచ్చేది వెంకట్రావే, మెడికల్ కంపెనీ వారి సౌజన్యంతో పారిస్ వెళ్ళొచ్చాడు, అక్కడ నించీ తెచ్చిన షాంపెయినుతో మనకు పార్టీ ఇవ్వబోతున్నాడు, మీరు బయలుదేరండి, ఒక కేసు చూసుకుని వచ్చేస్తాను. అన్నాడు, ఇంతవరకూ అతడి ఎడ్రస్ లేదు" అన్నాడు భగీరథ.

"వరుసగా నైట్‌డ్యూటీలే! నాకు నిద్దరొస్తుంది" అంటూ ఆ గదిలోని సోఫా మీద నడుం వాల్చాడు సూర్యనారాయణ.

"నేనూ ఆగలేను" అంటూ తను కూర్చున్న పడకకుర్చీలోనే పడుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు గాంధీ.

- ఆ ఇద్దరూ పడుకున్న పావుగంటవరకూ భగీరథలో ఏవేవో ఆలోచనలు. అలా ఆలోచిస్తూనే తనూ నిద్రకు ఉపక్రమించాడు భగీరథ.

✡✡✡

తలుపు మీద టక్ టక్ మని బాదిన చప్పుడు. "వచ్చేసినట్టున్నాడు" అన్నాడు సూర్యనారాయణ ఆనందంగా.

గాంధీ తలుపు తీసాడు. ఎదురుగా ఒక ఆగంతకుడు.

ఆ ఆగంతుకుడి వంటి మీద నుంచీ వచ్చిన ఫారిన్ సెంటు పరిమళం ఒక్కసారిగా ఆ గదిలో వ్యాపించింది. నల్ల రెయిన్ కోటు, నెత్తిమీద టోపీ, జీన్ ఫాంటు, టీ షర్టు. చేతిలో లెదర్ బేగ్గు, వయసు నలభైలోపే.

"సారీ, వైజాగ్ వెళుతుంటే కారు ట్రబులిచ్చింది, మీ దగ్గర టూల్ కిట్ ఉందా!" అన్నాడు ఆ వ్యక్తి ముగ్గురినీ పరిశీలనగా చూస్తూ.

"లేదండీ... లేదు..." అన్నాడు భగీరథ.

"సరే డ్రైవర్ని పంపేసి వస్తాను. ఈ బేగు ఇక్కడుంచి వెళతాను..." అంటూ గబగబా బైటకు వెళ్ళిపోయాడు.

- అతడు వదిలి వెళ్ళిన లెదరు బేగ్ తెరిచే ఉంది. ఆ బేగ్‌లోని వస్తువులు ఆ ముగ్గురునీ ఆకర్షించాయి. వాతావరణం చల్లగా ఉంది. వర్షపు చినుకులు లయబద్ధంగా పడుతున్నాయి ఆ ముగ్గురికీ ఒక్కసారి నాలుక తడారినట్టయింది, ఆ సంచీ చూసేసరికి.

"ఛీ మనకు బుద్ధిలేదు, పార్టీ చేసుకుందామని వచ్చినవాళ్ళం, అసలు సరంజామా లేకుండా వచ్చి ఈ వర్షంలో ఇరుక్కుపోయాం" అన్నాడు గాంధీ చిరాగ్గా ముఖం పెట్టి.

భగీరథ అతడి ముఖంలోకి చూసి ఏదో చెప్పబోయాడు. ఇంతలో బూట్ల చప్పుడు వినిపించడంతో మాటలు ఆపుచేసాడు. ఆ ఆగంతకుడు లోపలికొచ్చాడు "డ్రైవర్ని మెకానిక్‌ని తీసుకురమ్మని పంపాను అతడొచ్చేవరకూ, మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే ఇక్కడ కాసేపు ఉండొచ్చా...!" అన్నాడు.

"ఉండండి, బైట వర్షం వస్తోంది కదా!, ముందు ఆ రెయిన్ కోటు తీసి ఈ టవల్‌తో తుడుచుకోండి", అంటూ టవల్ అందించాడు గాంధీ. - అతను రెయిన్ కోటు విప్పి తల తుడుచుకుంటూ సిగరెట్ పాకెట్ బైటకు తీసాడు మామూలు సైజు కన్నా పొడుగ్గా ఉన్న సిగరెట్లు. అందరికీ ఒక్కో సిగరెట్ ఇచ్చాడు. అంతా వెలిగించారు. భగీరథ కిటికీలోంచి చూస్తూ "ఇక రాడేమో!" అన్నాడు.

"మీరు ఎవరికోసమో ఎదురుచూస్తున్నట్టున్నారు..." అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

"ఔను పార్టీ చేసుకుందామని వచ్చాం, అయితే పార్టీ ఇచ్చే వ్యక్తి రాలేదు." అన్నాడు భగీరథ.

"అయితే నా దగ్గర మంచి సరుకుంది. సరదాగా సెలబ్రేట్ చేసుకుందాం." అంటూ ఆ వ్యక్తి ఆ లెదర్ బేగులోంచి సీసాలు బయటకు తీసాడు. ఆ ముగ్గురి కళ్ళు ఒక్కసారిగా మెరిసాయి. అవి ఇండియాలో దొరకవని వాళ్ళకి అర్ధమయింది. గాంధీ, సీసా మీది లేబుల్ చూసి "అమ్మో ఇండియా కరెన్సీలో దీని ఖరీదు పదివేలు మీరు ఎవరికోసమో వీటిని వృధా చేయకండి." అన్నాడు మొహమాటపడుతూ.

"ఫరవాలేదు, అర్ధరాత్రి వచ్చిన ఈ అపరిచితుడికి ఆశ్రయం ఇచ్చారు. అందుకు కృతజ్ఞతగా ఈ పార్టీ" అంటూ ఆ సీసా సీలు విప్పాడు.

సూర్యనారాయణ జీడిపప్పు, పకోడీలు ప్లేట్లల్లో సర్దాడు.

- ఆ ఆగంతకుడు నాలుగు గ్లాసుల్లోకి ఆ సీసాలోని ద్రవాన్ని వంపాడు. భగీరథ తను తెచ్చిన సీసాలోని నీటితో గ్లాసులు నింపాడు. ఆ నలుగురి గ్లాసులు 'ఛీర్స్' అంటూ పైకి లేచాయి.

"అన్నట్టు మీ పేరు!" అన్నాడు గాంధీ

"పేరుదేముంది లెండి, అర్ధరాత్రి ఒంటరి బాటసారి అనుకోండి..." అన్నాడు.

ఆ ముగ్గురూ షాక్ తిన్నట్టు చూసారు.

"కంగారు పడకండి, నా పేరు గౌతమ్, పూర్తిపేరు సిద్దార్ధ గౌతమ్, న్యూజెర్సీలోని ఒక రీసెర్చి ఇనిస్టిట్యూట్‌లోని కేన్సర్ విభాగంలో పనిచేస్తున్నాను" అన్నాడు.

"మైగాడ్, మా ముగ్గురిలాగే మీరూ డాక్టరన్నమాట,?" అన్నాడు భగీరథ ఆనందంగా .

అతడు నవ్వుతూ, "మీ వివరాలు చెప్పండి" అన్నాడు.

భగీరథ గ్లాసులోని ద్రవాన్ని చప్పరిస్తూ, నా పేరు డాక్టర్ భగీరథ, సర్జన్‌ని, నా పక్కన కూర్చున్న ఈయన గాంధీ, ఎనస్థటిస్ట్, ఆ కిటికీ దగ్గరకెళ్ళి సిగరెట్ కాలుస్తున్న వ్యక్తి సూర్యనారాయణ ఫిజిషియన్, మేం ఎదురు చూస్తున్న వ్యక్తి డాక్టర్ వెంకట్రావ్, మాలాగానే గవర్నమెంట్ ఆస్పత్రిలోనే పనిచేస్తున్నాడు. మేం నలుగురం నా గెస్ట్ హౌస్‌లో నెలకోసారి పార్టీ చేసుకుంటాము. ఈ రోజు పార్టీ ఈవెంట్ మేనేజర్ డాక్టర్ వెంకట్రావ్ మిస్సింగ్.... ఆ భర్తీని మీరు పూడ్చేసారు" అన్నాడు భగీరథ.

"బావుంది... మీతో పరిచయం చాలా సంతోషం కలిగిస్తోంది." అన్నాడు.

గ్లాసులు ఖాళీ అయ్యాయి. గౌతమ్ సీసాలోని ద్రవాన్ని మళ్ళీ గ్లాసుల్లోకి నింపాడు. ఆ ముగ్గురి వంకా చూస్తూ "అంతా మౌనంగా ఉన్నరు. ఏదైనా మాట్లాడండి?! అన్నాడు గౌతమ్.

"మీరే చెప్పండి, ఫారిన్‌లో మన డాక్టర్ల కబుర్లు" అన్నాడు గాంధీ.

"ఈ మధ్య కాలంలో బాగా ప్రాముఖ్యంలోకి వచ్చిన మెర్సీకిల్లింగ్, దాన్ని చట్టపరిధిలోకి తీసుకురావడం కోసం ఉద్యమాలు మొదలయ్యాయి" అన్నాడు గౌతమ్.

"ఔను, ఈ మధ్య స్వచ్ఛందంగా మరణాన్ని ఆహ్వానించే కేసులూ వస్తున్నాయి. అయితే అలా ఐచ్ఛిక మరణాన్ని కోరుకోవడానికి నైతికబలం కావాలి" అన్నాడు భగీరథ గ్లాసులోని ద్రవాన్ని చప్పరిస్తూ.

"ఔను ఈ మధ్య పేపర్లో ఒక వార్త చదివాను, కేరళ లో ఒకాయన స్వచ్ఛంద మృత్యువైద్యాలయాలు ఏర్పాటు చేయాలంటాడు. అది ఆత్మహత్య క్రిందకు రాదట, ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ 306, 309 సెక్షన్ల క్రింద మరణం క్రిందే లెక్కట." అన్నాడు గాంధీ తాగేసిన గ్లాసుక్రింద పెట్టి.

గౌతమ్ క్షణం సేపు మౌనంగా ఉన్నాడు. ఆ ముగ్గురి వంకా పరిశీలనగా చూస్తూ "కొంతమంది జీవితంలో విసిగివేసారో, ఆరోగ్యపరిస్థితులు బాగోలేకో స్వచ్ఛందంగా మరణం కోరుకుంటారు.... ప్రాణాలు పోసే డాక్టర్లమయిన మనం ఏ పేషెంటయినా చనిపోవాలని కోరుకుంటామా.." అన్నాడు.

"అంటే...?" ఎదురు ప్రశ్న వేసాడు గాంధీ.

"మీలో ఎవరైనా, ఎప్పుడైనా మీ పేషెంటు చనిపోతే బావుంటుంది... అని కోరుకున్నారా?" అన్నాడు.

అతడి ప్రశ్నలోని భావం అర్ధమయిన ఆ ముగ్గురూ ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. ఆ ప్రశ్న ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో వారికి ఆశ్చర్యంతోపాటూ భయాన్ని కలిగించింది.

ఉరుములు మెరుపులతో ఆ చీకటి రాత్రి. ఊరికి దూరంగా ఉన్న ఆ గెస్టు హౌసులో కరెంటు లేకపోవడం ఇవేమీ ఆ ముగ్గురినీ కదిలించలేదు. తమ మధ్యలోకి అర్ధరాత్రి వచ్చి వేసిన ఆ ఆగంతకుడి ప్రశ్న వారిని ఆలోచింపచేసింది.

"ప్రశ్న వేసింది మీరే కాబట్టి మీరే ముందుగా మీ అనుభవం చెపితే బావుంటుంది." అన్నాడు గాంధీ, క్షణం గౌతమ్ వంక చూస్తూ.

"తప్పని సరిగా చెబుతాను..ఐతే మీరు ఆతిథ్యం ఇస్తున్నారు కాబట్టి ముందుగా మీరు చెప్పడం సమంజసం.." గౌతమ్ నేర్పుగా తన వంతుని వాయిదా వేసాడు.

ఆ మాటలకు గాంధీ క్షణం సేపు ఆలోచించి "నేను రెండు సంవత్సరాలక్రితం ఒక ప్రాధమిక వైద్యకేంద్రంలో పనిచేసాను ఒక కేసు వచ్చింది. లారీ ప్రమాదంలో కాలు, చెయ్యి పోయింది వెన్నుపూస దెబ్బతింది, ఆ రోగి బతుకుతాడు కానీ జీవితాంతం మంచం మీదే

జీవచ్ఛవంలా బతుకుతాడు, ఆ పరిస్థితుల్లో బ్రతకడం కన్నా ఆ వ్యక్తి చనిపోవడమే మేలని కోరుకున్నాను." అన్నాడు తన గ్లాసులోని ద్రవాన్ని త్రాగడం ఆపి.

అందుకు గౌతమ్ వెంటనే, "ఔను, మీరు చెప్పింది నిజమే, మానవత్వంతో ఆలోచిస్తే ఆ రోగి చనిపోవాలని కోరుకోవడంలో తప్పులేదు, అయితే ఇంతకీ ఆ రోగి చనిపోయాడా!" అన్నాడు గౌతమ్ ఆసక్తిగా.

"నా ట్రీట్‌మెంటుకు పూర్తిగా కోలుకున్నాడు, డిస్చార్జయి ఇంటికి వెళ్ళిన నెల తర్వాత ఆత్మ హత్య చేసుకున్నాడు..." అన్నాడు గాంధీ బాధగా.

"మైగాడ్ చాలా విషాదకరమైన ఘటన..." అన్నాడు గౌతమ్

ఆ గదిలో మళ్ళీ నిశ్శబ్దం. గాంధీ చెప్పిన సంఘటన వాళ్ళను కదిలించింది. అంతా మౌనంగా ఉండిపోయారు.

గౌతమ్ సూర్యనారాయణ వైపు చూసాడు.

"నాకూ అలాంటి అనుభవమే ఎదురయ్యింది," అంటూ సూర్యనారాయణ చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు. "ఒకసారి బాంబు దాడిలో బాగా గాయపడిన ఒక ఫాక్షన్ లీడర్‌కు ఆపరేషన్ చెయ్యాల్సివచ్చింది. థియేటర్‌లో ఆపరేషన్‌కు ఏర్పాట్లు జరిగాయి. నలుగురున్న టీమ్‌లో నేను ఫిజీషియన్‌ను, నా సలహాతో ఆపరేషన్ మొదలయ్యింది. ఆ వ్యక్తి మూలంగా అప్పటికే యాభైకి పైగా వ్యక్తులు చనిపోయారు. వారి కుటుంబాలు వీధిన పడ్డాయి... బతికి బయటకొస్తే ఆయన మూలంగా కొంతమంది ఆడపడుచుల పుస్తెలు తెగిపోతాయి. డాక్టరుగా ఆ ఫాక్షను లీడరు బతకడం కోసం రాత్రంతా నిద్రలేకుండా పని చేసాను. అయితే నాలోని మానవుడు మాత్రం ఆ వ్యక్తి చనిపోతే బాగుండును అనికోరుకున్నాడు ఆ రాత్రి."

సూర్యనారాయణ చెప్పడం ఆపి సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"ఇంతకీ ఆయన చనిపోయాడా!" గౌతమ్ సూర్యనారాయణ ముఖంలోకి సూటిగా చూస్తూ అన్నాడు.

"లేదు ఆపరేషన్ విజయవంతం అయింది. పోస్టు ఆపరేటివ్ కేర్‌లో వారంరోజులుంచి పూర్తి ఆరోగ్యవంతుడిగా బయటకు పంపాము, అయితే! "చెప్పడం ఆపి సూర్యనారాయణ అందరివంకా తిరిగాడు. సీసాలోని ద్రవాన్ని గ్లాసులో వంచుకుని తాగి, ఒక్కసారి ఊపిరి పీల్చి వదిలి, "ఆస్పత్రి నించీ ఇంటికి వెళుతున్న అతడిని బాంబులతో చంపేసారు అభ్యర్థులు" - ఆ గదిలో మళ్ళీ మంచుగడ్డకట్టినట్టుగా నిశ్శబ్దం సూర్యనారాయణ చెప్పిన ముగింపుతో అంతా ఉలిక్కిపడ్డారు.

భగీరథ గబగబా లేచి కిటికీ దగ్గరకెళ్ళాడు. గౌతమ్ అతడినే గమనిస్తున్నాడు.

"డాక్టర్ మీ అనుభవమే మిగిలిపోయింది" అన్నాడు గౌతమ్ భగీరథ కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.

"అబ్బే నాకు అలాంటి అనుభవాలు లేవు" అన్నాడు భగీరథ తలొంచుకునే.

"అయితే నా అనుభవం చెపుతాను వినండి "అంటూ భగీరథ వైపే చూసి చెప్పడం ప్రారంభించాడు గౌతమ్.

"సరిగ్గా వారంరోజుల క్రితం. ఇలాంటి రాత్రే. వర్షం, గాలితో తుఫానులాంటి భీభత్సం... హైవే రోడ్డు మీద ఒక స్కూటర్‌లో వెళుతున్న ఒక వ్యక్తిని ఒక టాటాసుమో గుద్దుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది. రెప్పపాటులో హైవే మీద రక్తపు మడుగులో ఆ వ్యక్తి... ఆయనను గుద్దిన వాహనం ఆగలేదు." చెప్పడం ఆపి మళ్ళీ భగీరథ కళ్ళల్లోకి చూసాడు గౌతమ్. భగీరథ తలొంచుకున్నాడు. "అలా చావుకు చేరువులో ఉన్న ఆ వ్యక్తిని ఆ హైవే చీకటి రోడ్డు మీద వెళుతున్న ఏ వాహనమూ పట్టించుకోలేదు. ఆఖరికి పోలీస్ పెట్రోలింగ్‌వారు గుర్తించి ఆస్పత్రిలో చేర్చారు." గౌతమ్ క్షణం సేపు చెప్పడం ఆపి భగీరథ కళ్ళల్లోకి చూసి, "ఆస్పత్రిలో ఇంటెన్సివ్ కేర్‌లో ఆపరేషన్ చెయ్యాల్సిన డాక్టరు ఆ సమయానికి అందుబాటులో లేడు, ఒక పిజి విధ్యార్థి ఆ పేషెంటుకు వైద్యం చేసాడు. ఆ ప్రభుత్వాసుపత్రిలో సమయానికి ఇవ్వవలసిన ట్రీట్‌మెంట్ ఆ డాక్టరు ఇస్తే, పేషెంటు బ్రతికే వాడేమో! అయితే!"

"ఇంతకీ రోడ్డుమీద ప్రమాదంలో తీవ్రంగా గాయపడి చనిపోయిన ఆ వ్యక్తి ఎవరు?" గాంధీ, గౌతమ్ చెపుతున్న మాట్లకు అడ్డొస్తూ అన్నాడు.

"ఆ విషయం తర్వాత చెపుతాను, ముందు నేను చెప్పేది వినండి, ఆ హైవే రోడ్డు మీద ప్రమాదం జరిపిన వ్యక్తి, ఆస్పత్రిలో ప్రమాదబాధితుడికి చికిత్స జరపని వ్యక్తి ఇద్దరూ ఒకరే!"

గౌతమ్ చెప్పిన మాటలకు భగీరధ తలొంచుకున్నాడు. మిగతా ఇద్దరూ మౌనంగా వింటున్నారు. గౌతమ్ మళ్ళీ చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

"రోడ్డు మీద ప్రమాదం జరిపినపుడు ఆ క్షతగాత్రుడిని ఆస్పత్రికి తీసుకు వెళ్ళడం కనీస ధర్మం. అలాగే డ్యూటీలో ఉండి ప్రాణాపాయ స్థితిలో ఉన్నవారికి వైద్యం చేయడం వారి వృత్తిధర్మం. ఈ రెండు ధర్మాలను అతిక్రమించడంతోపాటూ ఆ డాక్టరు ఇంకో తప్పు చేసాడు." గౌతమ్ చెప్పడం ఆపి లేచి నుంచున్నాడు. భగీరధ కుర్చీలో కూర్చుని రెండు చేతులతోనూ ముఖం కప్పుకున్నాడు.

గౌతమ్ భగీరధ వంక చూడకుండా "కారుతో ప్రమాదం చేసి తనకు బదులుగా తన కారు డ్రైవర్‌ని రికార్డుల్లోకి ఎక్కించాడు శిక్షపడుతుందని. అయినా నిజం చచ్చిపోదు, అది జీవితాంతం వెంటాడుతుంది, మనం ఇంతవరకూ మెర్సీకిల్లింగ్ గురించి మాట్లాడుకున్నాం, పూర్తి అంగవైకల్యంతో జీవచ్ఛవంలా బతకడం కంటే చావడం మంచిదని ఒక డాక్టరుగారు ఇందాక తన అనుభవంగా చెప్పారు. అయితే నేనూ అదే కోరుకుంటున్నాను. నేను చెప్పిన రెండు తప్పులు చేసిన డాక్టరుకూ అంగవైకల్యం ఉంది అది కనిపించనిది, ఆయనలోని వైకల్యం చావాలని కోరుకుంటున్నాను."

చెప్పడం పూర్తి చేసి గబగబా గౌతమ్ ఆ రూముదాటి బైటకొస్తూ, "ఇంతకూ చనిపోయిన వ్యక్తి ఎవరో తెలుసా! " అన్నాడు ఆ ముగ్గురి వైపు చూస్తూ అందరూ అతడివంక ప్రశ్నార్థకంగా చూసారు.

"రోడ్డు ప్రమాదంలో గాయపడి ఆస్పత్రిలో మృత్యువుతో పోరాడి ఓడిపోయిన క్షతగాత్రుడిని నేనే! ఔను నేను చనిపోయాను..." అంటూ ఆ వ్యక్తి గట్టిగా నవ్వుతూ అక్కడనుంచీ అదృశ్యమయ్యాడు - ఆ సమాధానం ఆ గదిలో బాంబులా పేలింది. చేతుల్లో ఉన్న ఆ ముగ్గురి గ్లాసులు క్రింద పడి భళ్ళున పగిలాయి. జరిగిన సంఘటన కలిగించిన షాక్‌తో ముగ్గురికీ స్పృహ తప్పింది.

✡✡✡

తలుపు మీద టకటకమని చప్పుడు... భగీరధ కళ్ళు తెరవలేక పోతున్నాడు. అతికష్టం మీద తెరిచాడు. చుట్టూ చూసాడు. సూర్యనారాయణ సోఫాలోనూ, గాంధీ పడక కుర్చీలోనూ నిద్రపోతూ కనిపించారు. క్షణ క్రితం ఆ గదిలో గ్లాసులు పగలిన గుర్తులు లేవు. తాము రాత్రి తాగిన ఆనవాళ్ళూ కనిపించలేదు. అతడికి ఆశ్చర్యంగా ఉంది. తలుపు మీద దబదబమని చప్పుడు. తలుపు తీసాడు ఎదురుగా డాక్టర్ వెంకట్రావ్. రాత్రంతా తాము ఎదురు చూసిన వ్యక్తి.

"ఏంటీ తెల్లారినా నిద్రపోతూనే ఉన్నారు." అన్నాడు వెంకట్రావ్.

"నిద్రపోవడం కాదు, డాక్టర్ గౌతమ్ అనే ఒక ఎన్నారై డాక్టరు మాకు పార్టీ ఇచ్చాడు..." అన్నాడుభగీరధ మెల్లిగా.

"నీకేమయినా మతిపోయిందా వారం క్రితం ఏక్సిడెంట్ జరిగి మన ఆస్పత్రిలోనే అపస్మారక స్థితిలో చేరాడు..... నిన్న సాయంత్రం చనిపోయాడు. సమయానికి సర్జన్ వైన నువ్వు అందుబాటులో లేవు, చిన్న గొడవ జరిగింది. మేనేజ్ చేసేసాం.... ఈ వ్యవహారం వల్ల లేటయ్యింది, మీకు వాహనం లేదని నేను రావలసివచ్చింది. చనిపోయిన వ్యక్తి వచ్చి మీకు పార్టీ ఇచ్చాడా... జోకులాపు..." అన్నాడు వెంకట్రావ్ సీరియస్‌గా ముఖం పెట్టి.

వెంకట్రావ్ మాటలకు భగీరధ శరీరంలోని రక్తం అంతా తోడేసినట్టయ్యింది. శరీరంలో ఒక గగుర్పాటు కలకు, వాస్తవానికి మధ్య రేకను గుర్తించలేని భ్రమకు లోనయ్యాడు. ఇంకా అనుమానంగానే ఉంది. అప్పటికే నిద్రలేచిన గాంధీ, సూర్యనారాయణ "ఏంటీ

హడావుడి!" అన్నారు సంయుక్తంగా "రాత్రి మనకు ఆ ఎన్నారై డాక్టరు పార్టీ ఇచ్చాడుగా, మెర్సీకిల్లింగ్ గురించి మీ అనుభవాలు చెప్పారు కదా" అన్నాడు ఇద్దరివంక చూసి, గాంధీ ఆశ్చర్యంగా భగీరథ వంక చూసి, "కలగన్నావా?... మెర్సీకిల్లింగ్ గురించి మనం నెలరోజుల క్రితం, ఇదే గెస్ట్‌హౌస్‌లో పార్టీ చేసుకున్నపుడు చెప్పుకున్నాం... రాత్రి మాత్రం హాయిగా నిద్రపోయాం." అన్నాడు.

వారి మాటలకు తనలోని అలజడి పైకి కనబడనీయకుండా కుర్చీలో వెనక్కి వాలి కళ్ళుమూసుకున్నాడు భగీరథ "ఇక బయలుదేరదాం!" అనుకుంటూ వెంకట్రావ్, సూర్యనారాయణ, గాంధీలు ఆ గది దాటి బయటికొచ్చారు - దూరంగా ఎక్కడినుంచో ఎవరో పిల్లవాడు ఏడుస్తున్న శబ్దం లీలగా వినిపిస్తోంది. హైవే రోడ్డుమీద తిరుగుతున్న వాహనాల శబ్దం. దానికి శృతిగా టపా టపామని వర్షపు చినుకులు పడుతూ వాహనాల రణగొణధ్వనులకు తాళం వేస్తున్నాయి... పూర్తిగా తెల్లవారింది. బాగా పరుచుకున్న పల్చటి వెలుగు తెరలు. మబ్బుల్లో దాగిన సూర్యుడు మెల్లగా బైటకొస్తున్నాడు. బైటకొచ్చిన ఆ ముగ్గురూ కారెక్కి భగీరథ కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు.

ఐదు నిమిషాల తర్వాత వచ్చిన భగీరథ వారితో మాట్లాడకుండా కారెక్కి డ్రైవింగ్ సీట్లో కూర్చున్నాడు - కారెక్కుతూ ముందు చక్రంపైన ఎర్రగా గడ్డకట్టినట్టున్న రక్తపు మరకను చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు భగీరథ. దాన్ని వారం రోజులుగా చూస్తూ ఉన్నా, ఈసారి చూసినపుడు మాత్రం ఒంట్లోని నరాలన్నీ జివ్వుమని లాగినట్లనిపించింది అతడికి.

వణుకుతున్న చేతుల్తోనే కారుస్టార్ట్ చేసాడు భగీరథ.

హైవేరోడ్డు మీద కారు మెల్లగా వెళుతోంది. రోడ్డుకు ఆనుకునే ఉన్న చెట్లు వర్షానికి తడిసి ఆప్రాంతమంతా ఏదో తెలియని పరిమళంలో గుభాళిస్తోంది. వాతావరణం చల్లగా ఉంది. గాలివానకు చెదిరి పోయిన పక్షులన్నీ మెలమెల్లగా చేరుకుంటూ కిచకిచ శబ్దాలతో సూర్యోదయాన్ని స్వాగతిస్తున్నాయి. కారు స్టీరియోలోంచీ మంద్రస్థాయిలో వస్తున్న సంగీతం, ఆ వాతావరణంలో మరింత ఆహ్లాదం కలిగిస్తోంది - ఇవేమీ భగీరథలోని అలజడిని తగ్గించలేకపోతున్నాయి.

- కారు ముందుకు వెళుతోంది. గెస్ట్‌హౌసులో రాత్రి కలలో కనిపించిన నీడ, అది వినిపించిన ఆ భయంకరమైన నిజం మాత్రం భగీరథ వెన్నంటే వస్తోంది.

✡✡✡